01/08/2019

Να πιστεύουμε στο «μάτι»;

/ Νέοι και Εκκλησία

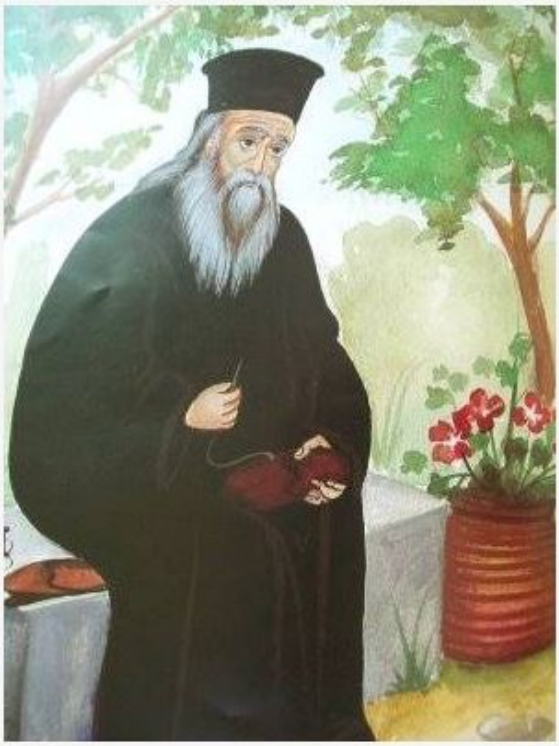

Η Ερώτηση την οποία έλαβε προσφάτως, η ιστοσελίδα του Μαθητικού Τομέα του Συλλόγου “Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ” (agonistes.gr), είχε ως εξής:

“Να πιστεύουμε στο «μάτι»; Ακούμε συχνά για το μάτι, αλλά υπάρχει; Αν υπάρχει, να πιστεύουμε σε αυτό; Να το αντιμετωπίσουμε με ξεμάτιασμα;”

Η απάντηση της ιστοσελίδας έχει ως εξής:

«Μάτι» ή «βασκανία» είναι, σύμφωνα με τον Μ. Βασίλειο, μία δαιμονική ενέργεια, που έχει αρνητική επίδραση μέσω των φθονερών ανθρώπων. Κακό «μάτι» δηλαδή, έχει εκείνος που έχει μέσα του φθόνο και κακία.

Η Εκκλησία μας αναγνωρίζει το λεγόμενο «μάτιασμα». Το ονομάζει «βασκανία» και στο ιερατικό βιβλίο που λέγεται«Ευχολόγιο» υπάρχει ορισμένη ευχή την οποία διαβάζουν οι ιερείς προκειμένου να φύγει το κακό από τον άνθρωπο.

Βέβαια, δεν κινδυνεύουν να πάθουν κακό όσοι είναι εφοδιασμένοι με όπλα που πολεμούν και συντρίβουν το διάβολο, όπως είναι η νηστεία, η προσευχή, η

εξομολόγηση, γενικά ο πνευματικός αγώνας και πάνω απ’ όλα η Θεία Κοινωνία.

Ως προς το ξεμάτιασμα, εφόσον η «βασκανία» είναι επιρροή του σατανά, απαιτείται ειδική προσευχή, που εξορκίζει το διάβολο. Γι’ αυτό υπάρχει η ειδική ευχή, που προαναφέραμε και που διαβάζεται από ιερέα. Σε αυτόν πρέπει να καταφεύγουμε και όχι σε οποιονδήποτε λέει ότι ξέρει να ξεματιάζει.

Όποιος δεν έχει την ιεροσύνη, δεν έχει τη δυνατότητα να ξεματιάσει. Αμαρτάνει και ο ίδιος και όποιος καταφεύγει σε αυτόν, διότι ουσιαστικά προσπαθεί μόνος του και χωρίς την ενίσχυση της προσευχής της Εκκλησίας να διώξει το κακό.Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αναφερόμενος σε χριστιανές γυναίκες που φαίνεται ότι ασχολούνταν με τέτοιες πρακτικές, γράφει ότι τις αποστρέφεται, γιατί «χρησιμοποιούν το όνομα του Θεού για να Τον υβρίσουν. Γιατί λέγοντας πως είναι χριστιανές, κάνουν εκείνα που κάνουν οι ειδωλολάτρες».

Ας γνωρίζουμε ότι όσοι δήθεν «ξεματιάζουν», πολλές φορές ανακατεύουν λόγια της Εκκλησίας μας με ακαταλαβίστικες και ασυνάρτητες λέξεις και φράσεις, τα οποία μάλιστα μας λένε ότι δεν πρέπει να τα ακούσουμε. Πρόκειται για λόγια παρμένα από τη μαγεία.

Τέλος, να πούμε ότι, αν μετά από το «ξεμάτιασμα», νιώθει κανείς ότι έγινε καλά, αυτό μπορεί να σημαίνει δύο πράγματα: Είτε ότι λειτούργησε ψυχολογικά η πράξη αυτή, είτε ότι όντως ο πονηρός έδιωξε το αίσθημα της αδιαθεσίας, για να ξανακαταφύγει ο άνθρωπος στο ξεμάτιασμα. Να ξαναπλησιάσει δηλαδή τον διάβολο. Αντιθέτως, ο άνθρωπος που θα καταφύγει στην Εκκλησία, θα διώξει το κακό και θα έχει μαζί του την ευλογία του Θεού και την προστασία Του.

Ο άνθρωπος που ζει συνδεδεμένος με τον Θεό δε ματιάζει και δε ματιάζεται. Πρέπει όμως να είμαστε προσεκτικοί να μη χάνουμε αυτό τον σύνδεσμο, γιατί, όταν αφήνουμε να κυριαρχούν στην ψυχή μας τα αμαρτωλά πάθη, τότε πιθανό να γίνει αυτό που είπε κάποτε ο Άγιος Πορφύριος: «Όταν κακομελετάμε, κάποια κακή δύναμη βγαίνει από μέσα μας και μεταδίδεται στον άλλον, όπως μεταφέρεται η φωνή με τα ηχητικά κύματα, και όντως ο άλλος παθαίνει κακό. Γίνεται κάτι σαν βασκανία, όταν ο άνθρωπος έχει για τους άλλους κακούς λογισμούς... Δεν προκαλεί ο Θεός το κακό αλλά η κακία των ανθρώπων. [...] Γι’ αυτό, να έχομε μέσα στην ψυχή μας αγαθότητα κι αγάπη. Αυτά να μεταδίδομε. Ό,τι κι αν κάνει ο συνάνθρωπός μας, ποτέ να μη σκεπτόμαστε κακό γι’ αυτόν. Πάντοτε να ευχόμαστε αγαπητικά».

Βιβλιογραφία:

Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου Βίος και Λόγοι, έκδ. Ι. Μονής Χρυσοπηγής, Χανιά, 2005
Αρχιμ. Γεωργίου Ι. Δημοπούλου, Και σήμερα είδωλα;, εκδ. «Σωτήρ», Αθήνα 1992
Αρχιμ. Βασιλείου Μπακογιάννη, Διάβολος, Μάγια, Μέντιουμ, εκδ. Θαβώρ, Αγρίνιο 2010
Αρχιμ. Νεκταρίου Μουλατσιώτη , Πώς λύνονται τα Μάγια και πως δεν μας πιάνει το »Μάτι », Έκδοση : Ιεράς Μοναστικής Αδελφότητος Αγίων Αυγουστίνου Ίππωνος και Σεραφείμ του Σάρωφ, Τρίκορφο Δωρίδος 2006